

V ČAPKOVÝCH STOPÁCH – 15.6.2021

Přes varování meteorologů, že bude velmi horký den, se nás sešlo u autobusu šestnáct. Cesta autobusem trvala hodinu a půl. Autobus, který bývá obvykle téměř prázdný, se postupně naplnil tak, že už nezbývalo ani místo k stání. Pobyt v autobuse s respirátorem není příjemný, ale všichni to zvládli v pohodě. Dál už následovaly jen příjemné chvíle na zdravém vzduchu.

Od autobusové zastávky jsme šli (po modré TZ) kousek cesty nízkou městskou zástavbou, která ústí do pěkné lipové aleje končící na odpočívadle a parkovišti u rybníka Strž. Zde jsme se zastavili u informační tabule s mapou **Naučné stezky Karla Čapka**. Na mapě jsou naznačeny tři různé dlouhé okruhy. Naše trasa vedla, s malými výjimkami, po okruhu dlouhém 10 km. Krásnou alejí právě dokvítajících akátů jsme z parkoviště došli na hráz rybníka Strž, kde je vstup do areálu **Čapkova památníku**. U audioinformačního zařízení jsme si poslechli o historii tohoto místa ve vztahu ke Karlu Čapkovi a jeho ženě Olze Scheinplugové. Prohlédli jsme si areál a chvíli poseděli v příjemném prostředí zahrady. U sochy, od sochaře Michala Stránského, jsme udělali společné foto a vyrazili do přírody.

Naučná stezka vede po rozmanitých lesních pěšinkách a cestách opravdu moc krásnou přírodou. Na trase jsou jednotlivá zastavení s informačními panely o místní fauně, floře, o řece Kocábě a především o historii jednotlivých hamrů na zpracování železa. Jednotlivá místa, kde bývaly hamry a kde jsou dnes turistická zastavení, jsou očíslována římskými čísly. Postupně, podél Sychrovského potoka, jsme prošli okolo II. hamru a rybníčka Zájezek, okolo III. hamru, sešli k soutoku Sychrovského potoka a Kocáby, kde jsme přešli přes lávku na její protější břeh a vystoupali k místu zvaném Nad IV. hamrem. Můj plán cesty předpokládal pokračovat po žluté TZ na rozcestí U Fortelky a po lesní pěšině sestoupit k divokým meandrům Kocáby, kde pod skalami je místo zvané Plechhamr.

Místo má velice zajímavou historii: hamr zpracovával železo na plechové pláty potřebné k dalšímu zpracování (např. kováři-nářadí apod.). Později byl přebudován na pilu a vedle byl postaven mlýn. Ještě později se toto romantické místo stalo cílem výletníků a zábavy. Hrálá tady dechová hudba, tančilo se, točilo se pivo a dokonce se tu konala i ochotnická představení. V roce 1931 stavby vyhořely (žhářství). Místo nebylo nikdy obnoveno a zpusťlo.

U Plechhamru býval přes Kocábu most. Dnes je tam brod. Po druhé straně Kocáby vede červená TZ na cestu do Staré Huti. Předpokládal jsem, že si místo prohlédneme a stejnou cestou se vrátíme na žlutou a modrou TZ a po ní do Staré Huti. Než jsem došel k brodu, tak měly první seniorky zuté body a šlapaly řečištěm na druhou stranu. Moc mne to překvapilo a nezbylo mi, než jejich příkladu následovat. Cestu po druhém břehu Kocáby jsem neznal. Na slunné louce jsme se obuli a vyrazili hledat cestu zpět. Následoval asi třístametrový „adrenalinový“ úsek po uzounké pěšince mezi skalami nad korytem Kocáby. Místy strmě dolů a v zápětí vzhůru – stezka pro kamzíky či kozu kamerunskou! Ve zdraví se všichni „vyškrábali“ nahoru na cestu, kde končí a začíná červená TZ vedoucí k hlavní trase. I toto místo jsme si prohlédli, přečetli panely s dobovými fotografiemi a vydali se na hlavní cestu a po modré TZ k autobusové zastávce ve Staré Huti. Autobusem v 15:07 jsme se vydali zpět do Prahy.

Ještě poznámka – děkuji všem za milou společnost a za jejich odvahu a šikovnost při překonávání drobných i větších překážek, které nám příroda nachystala. Byli jste úžasní. Děkuji i za pěkné fotografie.

Honza